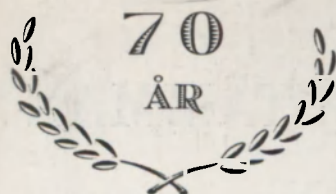

OLOF ANDERSSON

När Olof Andersson en gång lät sig övertalas att bli Nils Anderssons medarbetare vid upptecknandet och samlandet av svensk folkmusik, anade han väl knappast själv vilken oerhört viktig insats som på detta område skulle bli hans. Väl hade man tidigare upptecknat folkmusik och utgivit samlingar, men till ett mera omfattande uppteckningsarbete gällande hela landet hade ingen sträckt sig. Den storslagna tanken kom till utförande, och under många års tråget uppteckningsarbete lärde Olof Andersson känna svensk folkmusik inifrån, sådan som den endast kan förnimmas och upplevas bland spelmännen själva. Av ödet blev så Olof Andersson satt till att ensam fullfölja uppteckningsarbetet och slutredigera samlingsverket *Svenska Låtar*, en uppgift vartill han var självskriven. Till sin rika erfarenhet och respektingivande kunnighet kunde han dessutom sätta sin utomordentliga iver och stora samvetsgrannhet, alltsammans egenskaper som är så kännetecknande för honom.

Och sådan har vi spelmän lärt känna honom. Olof Andersson, som genom sin insats nu står som en förmedlare av det rika svenska spelmansarvet till oss yngre. På otaliga spelmansstämmor och inte minst i samband med uppspelningarna för *Zornmärket* har han städse delat med sig av sin rika erfarenhet, rättat spelmännen fel och brister, uppmuntrat till ytterligare förkovran och med en hjärtinnerlig förståelse lyssnat till äkta tonfall och stilsäkert spel. Då och då har ett igenkännande leende spritt sig över hans anlete då en gammal låt dykt upp, och så har frågorna kommit med anknytning till äldre spelmän, som han en gång besökt i samma trakt. Sådan är han, givande de unga goda råd, som bedömare omutlig och i allt förrådande en kärlek till folkmusiken, som inte lämnar någon möda ospard.

Bilden vore inte fullständig, om icke därtill lägges hans obenägenhet att framträda i offentliga sammanhang: en man utan åthävor och stora later. Och var skulle man om inte hos honom finna den största lyhördhet för det äkta i svensk spelmanstradition, från trakt till trakt, en egenskap omöjlig att förvärva utan kärlek och offer?

Stor är vår tacksamhet mot de generationer av spelmän, genom vilka folkmusiken kunde leva vidare i ett betydligt

Den

S
rit
av
gjor
tids
min
ser
det
mus
i vä
till
gång
sala
i ju
Sv
And
kan
sven